

Els misteris de la Natura

Misteri és una veritat o un fet que sobrepuja talment el nostre enteniment, que per més que ens esforcem ajudats dels cinc sentits en volguer-lo esbrinar i abastar, no havem pogut trobar explicació possible o raonable.

Aquest mot «misteri» l'haurèm vist emprar freqüentment aplicant-lo a qualques veritats de la Fe catòlica que estan molt per damunt de la nostra comprensió.

Hom també, manllevant-lo a la Religió, n'haurà fet us en el llenguatge corrent per significar lo inconegut o inexplicable. Així, diem d'una cosa quan no en podem treure l'entrellat: és un veritable misteri!, sembla talment un misteri!

Si deixem de banda l'ordre sobrenatural de la Fe i ens limitem només al món sensible, és a dir, ço que ens rodeja i podem percebre amb els sentits, veurem com aquest mot no ens serveix únicament com forma d'expressió corrent, en son concepte ampli i inexacte, aplicant-lo a les coses que el nostre enteniment veu com molt obscures, sinó que ensems ens serveix en son concepte veritable per aplicar-lo a les lleis de la naturalesa quan romanen per nosaltres inconegudes.

Perquè no hi ha tant solament misteris veritables en la Fe, puix també n'hi tenim innombrables en la naturalesa que la ciència humana no ha pogut encara explicar, i moltíssims d'altres que ni podrà probablement mai desxifrar.

No és, doncs, quelcom estrany a la natura el misteri; per contra, és cosa corrent i perfectament normal.

Tant el món dels estels (Ciència Astronòmica), com moltes lleis del món material (Física i Química), com els mateixos organismes vivents (Història Natural i Biologia),

són veritables móns per nosaltres, encara en sa major part envollats en el misteri.

Prou s'ha esforçat la Ciència per arrencar aquets misteris a la natura. Quantes meravelles no coneixem ara, absolutament desconegudes i ni remotament albirades dels antics!

Solament en les ciències naturals i experimentals s'ha progressat immensament més en aquets doscents últims anys que no pas en tota la resta de la vida de l'humanitat. Tots aqueis descobriments moderns eren realment un pregón misteri pels antics, perquè ni en coneixien l'existència. Si ho mirem d'aquest caire, és innegable que havem progressat moltíssim en el coneixement dels misteris de la natura.

De innombrables coses n'havem arribat a conèixer l'existència i els efectes, però també d'una gran part de ço descobert n'ignorem les causes i llur naturalesa íntima i així roman encara per nosaltres un veritable misteri. Coneixem, per exemple, l'existència i els efectes de l'electricitat i en fem aplicacions, però no en sabem llur naturalesa.

Sabem pel microscopi que en una gota d'aigua hi ha milers i milers de microbis, més no coneixem la naturalesa dels microbis. Ni tant solament l'aigua sabem bé ço que és. Sabem que està composta d'àtoms, però, ¿que és un àtom? El microscopi ens ensenya que cada mil·lèsima de mil·límetre cúbic d'aigua conté 225,000 mil·lions de molècules. I cada molècula d'aigua conté un àtom d'oxigen i dos d'hidrògen. Bil·lions d'àtoms giren amb una rapidesa incalculable i amb una exactitud meravellosa dins una mil·lèsima de mil·límetre cúbic d'aigua. Ço i poc més és el que sabem amb certesa per la ciència d'una